

Olaines Domes Vēstis

informatīvs izdevums

LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS

Apsveikums Olaines pilsētas 50 gadu jubilejā

Olaines pilsētas iedzīvotāji!

Man ir liels prieks sveikt Olaines iedzīvotājus un viesus pilsētas 50 gadu jubilejā!

Olaines iedzīvotāji šodien var justies lepnī par pilsētas straujo un dinamisko izaugsmi. Savulaik nelielais kūdras purva strādnieku ciemats pēdējo desmitgažu laikā ir pārtapis par sakoptu, iedzīvotājiem un uzņēmumiem pievilcīgu pilsētu. Pateicoties ķīmiskās rūpniecības tradīcijām un talantīgu zinātnieku darbībai, Olaine šobrīd var lepoties ar augsti attīstītu rūpniecisko ražošanu.

Būtiski argumenti investoru piesaistē un jaunu darba vietu radīšanā ir Olaines izdevīgais ģeogrāfiskais novietojums, sakārtotā pilsētvide un transporta infrastruktūra. Tikpat svarīgs pilsētas turpmākās attīstības priekšnoteikums ir mērķtiecīgs un aktīvs pašvaldības darbs. Un, kā ikkatru Latvijas pilsētu, arī Olaini veido īpaša atmosfēra, ko tajā rada paši pilsētnieki.

Tuvojoties Latvijas simtgadei, aicinu ikvienu Olaines pilsētas iedzīvotāju rūpēties par apkārtnes vides sakārtošanu un pilnveidošanu. Izvirzīsim katrs sev mērķi, kas veicinās arī mūsu valsts kopējo izaugsmi!

Lai Olainē arī turpmāk aug, dzīvo, mācās un saimnieko darbīgi, uzņēmīgi un patriotiski iedzīvotāji! Novēlu svētkos smelties iedvesmu un spēku jauniem darbiem savas pilsētas labā!

Patiesā cieņā

Raimonds Vējonis

Rīgā 2017. gada 24. februārī

Svētku laikā,
Olaines pašdarbības
kolektīvu sniegtajā
koncertā,
Andris Bergs uzrunāja
klātesošos, sacīdams:

"Stāsts nav par ielām, mājām, pagalmiem vai infrastruktūru, stāsts ir par cilvēkiem. Cilvēkiem, kuri dzīvo šajā pilsētā, mācās, iemīlas, strādā, precas, audzina bērnus... Stāsts ir par mums!

Paldies cilvēkiem, kas cēla šo pilsētu! Aicinu ikvienu no mums ikdienā atcerēties, ka katra mūsu labā doma un darbs ir svarīgi un tie veido mūsu pilsētas stāstu.

Daudz laimes jums pilsētas dzimšanas dienā!"

OLAINES 50. GADADIENAS IZDEVUMS

**OLAINES NOVADA PAŠVALDĪBA IZSAKA LIELU PATEICĪBU
OLAINES NOVADA UZŅĒMĒJIEM, KURI FINANSIĀLI
ATBALSTĪJA SVĒTKU UGUŅOŠANU!**

Olaines Jauniešu centrā "POPKORNS"

03.03. 18.00 Novusa turnīrs
2 pret 2

08.03. 17.00 Meitenu vakars
sejas maskas, manikīrs, raudulīgas filmas

15.03. 17.00 Radošā darbnīca
"Izgatavo savu kladi"

23.03. 18.00 Zemes stunda
organizē Olaines 1. vidusskolas parlaments

25.03. 14.00 Veselīgā sestdiena
organizē biedrība "Māk-onis"
veselīgo dzērienu meistarklase un jogas nodarbība

29.03. 17.00 Spēļu vakars "DIXIT"

30.03. 16.00 Seminārs apstiprināto
jauniešu projektu iesniedzējiem

ieeja bez maksas
kontakttālrunis: 24337287 (Inta)
e-pasts: popkorns@olaine.lv
olainesjauniesiem.lv; facebook.com/olainesjauniesiem
Veselības ielā 7

OLAINES RAKSTNIECE UN SKOLOTĀJA VIJA UPMALĒ

ŠAJĀ LAIKĀ, KAD PILSĒTA SVIN SAVU JUBILEJU, VĒLAMIES JŪS IEPAZĪSTINĀT AR VĒL KĀDU IZCILU PERSONĪBU, KURAS DZĪVES CEĻI KRUSTOJUŠIES AR MŪSU PILSĒTU.

Rakstniece un Olaines skolotāja Vija Upmale, kurai šogad apritētu 85 gadi, ar savu raksturu un darbiem ir apbūrusi gan bērnus, gan pieaugušos. Visu mūžu viņa veltījusi savai lielākajai kaislībai – grāmatām. Viņas sarakstītās grāmatas ir godalgotas ar E. Veidenbauma literāro prēmiju un balvu "Pastariņa prēmija", bet mākslas filma "Saulesvece", uzņemta pēc viņas darbu motīviem, ieguvusi "Lielā Kristapa" balvu.

Skolotājas gaitas Vija Upmale uzsāka 1954. gadā, kad pēc Cēsu skolotāju institūta beigšanas viņa tika nosūtīta uz Olaini mācīt latviešu valodu un literatūru. Olainē par skolotāju viņa nostrādāja 16 gadus, sākumā Olaines ciemata vecajā pamatskolā – Zeiferta skolas ēkā, vēlāk Olaines vidusskolā. Vija Upmale Olainē dzīvoja Mendeļejeva ielā 28 (tagad – Zeiferta iela), piecstāvu nama pirmajā stāvā. Par to, ka rakstniece šeit dzīvojusi no 1967. līdz 1987. gadam, liecina piemiņas plāksne. Olaines skolas absolventi savu latviešu valodas un literatūras skolotāju Viju Upmali atmiņās uzbūvē ar īsiem, pelēkiem, ilgviļņos sakārtotiem matiem, zilām, spriganām acīm, gaišu seju un sīkiem vasaras raibumiem. Viņas stundas biju-

POPKORNAM – 1! OLAINĒI – 50!

Daudz krāsu, popkorna, mūzikas un jauniešu – tāda bija "Popkorna" pirmā dzimšanas dienas ballīte! Patiesībā šie vārdi raksturo arī Olaines Jauniešu centra "Popkorns" pirmo gadu – **gada laikā reģistrēti vairāk nekā 4 tūkstoši apmeklētāju un notikuši gandrīz 100 pasākumi.** Tikpat dažādi kā "Popkorna" jaunieši bija arī centra pasākumi: radošās darbnīcas, filmu vakari, tikšanās ar interesantiem un iedvesmojošiem cilvēkiem, lekcijas, praktiskās nodarbības un meistarklases. Droši varam teikt, ka "Popkorns" ir kļuvis par jauniešu iemīļotu vietu.

Paldies visiem jauniešiem, kuri gan ikdienā, gan svētkos apmeklēja "Popkornu"! Svētku vakarā sveicām tos jauniešus, kas gada laikā aktīvi darbojušies jauniešu centrā: Amandu Ķupi, Andri Krūmiņu, Anniju Skudru, Beatrisi Konošonoku, Beāti Balodi, Brigitu Medni, Ervīnu Ābelītiņu, Karīnu Segrumu, Ketiju Černiku, Mariju Zenčenkovu, Tomu Priedoliņu un Vitu Konošonoku. Viņiem tika gods nopūst svētku tortes svecīti, savukārt biedrība "Māk-onis" bija parūpējies par vakara kulmināciju – novadnieka Krista Indrišonoka koncertu. "Popkorna" svētki nav iedomājami bez popkorna, tāpēc, iespējams, par tradīciju kļuvis popkorna ātrēšanas sacensības – šogad kā ātrākā popkorna ēdāja Olainē tika sveikta Ilze Zavadska.

Viena no "Popkorna" aktivajām jauniešiem Karīna Segruma, kas palīdzēja arī

svētku rīkošanā, atzina: "Pirmo reizi redzēju "Popkornā" tik daudz jauniešu vienlaicīgi! Pasākumā bija jauka, neformāla atmosfēra, katrs atrada sev kādu interesantu nodarbi. Manuprāt, pasākums bija izdevies gan ar sirsnīgo koncertu, gan jautrajām aktivitātēm, gan gardo kūku. Man ļoti patīk nākt uz jauniešu centru, jo tā ir vieta izaugsmei. Un, ja prāts nenesas uz nopietnām lietām, var padzert tēju un parunāties."

Ne mazāk krāsaini un azartiski "Popkornā" tika svinēta Olaines 50. jubileja. Pilsētas svētku laikā ikviens novada iedzīvotājs tika aicināts sasildīties, dzerot siltu tēju. Gan lieli, gan mazi varēja spēlēt lielformāta spēli, parādot savas zināšanas par Olaini, kā arī redzēt mūsu pašu jauniešu vasarā izveidoto video apsveikumu Olainei 50. jubilejā.

Olaines novada Jauniešu domes priekšsēdētāja vietnieks Toms Priedoliņš svētku laikā vadīja lielformāta spēli un par to teica: "Šis pasākums man bija pārsteigumu pilns. Pirmo reizi sešu mēnešu laikā redzēju, ka ap 100 bērnu un jauniešu apmeklēja pasākumu "Popkornā". Apmeklētāji bija ieinteresēti spēlēt lielformāta spēli, kurā bija jautājumi par Olaini un tās novadu. Ikdienā nāku uz "Popkornu", jo man patīk, ka te var daudzveidīgi, interesanti un noderīgi pavadīt laiku. Šī ir laba vieta, kur attīstīties!" ■

Agnese Kalniņa,
jaunatnes lietu speciāliste

šas saturīgas un saistošas. Vārdu pareizrakstību, atbilstoši likumiem izliktas pieturzīmes teikumos un citas gramatiskas gudrības viņa iemācīja prasmīgi.

Vija Upmale labi orientējās pasaules literatūrā. Kā rakstnieku savienības biedre viņa bija personiski pazīstama ar vairākiem literātiem, kas kalpoja par pamatu īpaši interesantām literatūras stundām. Dzejnieks Imants Ziedonis bija Vijas kolēģis Olaines pamatskolā, kur viņš mācīja matemātiku un fiziku. Vija Upmale bija stingra savās prasībās un nepieļāva paviršības. Viņas iemīļotie teicieni bija "Neizraksti nu sev nabadzības apliecinājumu!" un "Ko stāvi kā ar bronzu nokaisīsi!".

Vija Upmale bija skolotāja ar savu auru. Viņas toreizējās darba kolēģes Inna Potapova, Ērika Šuipe, Irēna Beitāne un Rita Lapsa atceras Viju Upmali kā atturīgu, bet pašpārliecinātu cilvēku.

Paralēli skolotājas darbam Olainē Vija Upmale studēja LVU Filoloģijas fakultātē un uzsāka aktīvāku literāro darbību, publicējoties laikrakstos un žurnālos.

Savus pirmos stāstiņus un tēlojumus viņa rakstīja slepeni un sūtīja uz redakcijām ar izdomātu pseidonīmu, līdz uzdrošinājās aiziet pie Rakstnieku savienības konsultantes Mirdzas Ķempes, kuras teiktie vārdi izskanēja kā vēlējums: "Jūs taču esat gatava bērnu rakstniece – ar tik interesantiem sižetiem, bērnu raksturiem un viņu dialogiem. Saģērbieties elegantāk, uztaisiet glītu frizūru un nesiet tik uz bērnu redakcijām... Pie mums, lielajiem, jau tā viens otram aizskaidības grauž rīkles pušu."

1969. gadā, pēc 16 Olaines skolā nostrādātajiem gadiem, Vija Upmale burtnīcām piebāzto skolmeistara somu apmainīja pret mānīgi vieglo rakstnieka portfeli. Labi, ka jau pašā sākumā rakstniece ielāgoja Egona Līva vārdus: "Rakstīt vajag par to, ko līdz kaulam pazīsti."

Autores stāstu varoņi galvenokārt ir zēni. Viņu domas un izteicieni, darbi un nedarbi ir rakstniecei tuvi un ļoti pazīstami, jo bērnībā lielāko daļu laika pavadījusi puiku sabiedrībā, kā arī, strādājot par skolotāju un audzinot dēlu, vērojusi bērnu dzīvi.

Lielākā daļa zēnu nākuši no Olaines māju pagalmiem, vēriģa lasītāja acs atpazīst kaimiņu bērnus, rūpnīcu kor-

Turpinājums 3. lpp. →

DIVĀM ĢIMENĒM PASNIEDZ ATZINĪBAS RAKSTU

No kreisās: Kate, Ilze, Elīna, Normunds un Emīls Čižiki

No kreisās: Aleksandrs Čmiļš un Inta Purviņa (Olaines novada domes priekšsēdētāja vietnieki) Vladimirs un Valentīna Matveiko, Andris Bergs (Olaines novada domes priekšsēdētājs)

→ Turpinājums no 2. lpp.

pusus, Misas likumus. Līdz ar to Vijas Upmales stāsti ir fantastisks veids, kā iepazīt Olaini.

Reiz Zenta Ērgle Vijai teikusi: "Es apskaužu jūs. Skolā jūsu priekšā ir vesela sižetu bļoda. Atliek tikai pasmelt." Un Vija atzinusi: "Tā tas patiešām ir. Te staigā visjaukākie Karlsoni un Robinsoni, Čipolino un Dželsomīno, Mazie Muki un Papagaiļi. Tikai jāprot saskatīt, jāieklaušās, ko un kā viņi runā, tad atslēga ir rokās."

Par visu augstāk savos darbos Vija Upmale vērtēja godīgumu un draudzību. Braucot uz jebkuru tikšanos skolā, viņa vienmēr ņēma līdzi kādu īpaši izrakstītu koka spieķi, kurā kā draudzības apliecinājumu tikšanās dalībniekiem vajadzēja iegriezt mīļākā stāsta varoņa vārdu vai simbolu.

Par godu Vijai Upmalei ir radīta izstāde, kura aplūkojama Olaines 1. vidusskolā. Tā ir tapusi, pateicoties Olaines Vēstures un mākslas muzeja krājumiem, Olaines 1. vidusskolas arhīva materiāliem un Ārijas Spuņģes grāmatai, kas veltīta rakstniecei. Izstādē ir apkopoti rakstnieces izdotie darbi, bildes un citas piemiņas lietas. Gan skolēniem, gan pieaugušajiem šī ir lieliska iespēja iepazīties ar Vijas Upmales biogrāfiju, uzzināt, kāda viņa bijusi kā personība un kāds ir viņas ieguldījums Olaines pilsētā. Šī izstāde ir kā liecība, ka dzīvojam Olainē – Vijas Upmales pilsētā. Liecība, ka mācāmies Olaines 1. vidusskolā – Vijas Upmales skolā.

Izstāde apskatāma Olaines 1. vidusskolas bibliotēkā līdz 20.03. ■

Divas īpašas Olaines ģimenes mūsu pilsētas 50. dzimšanas dienas svētku gaisotnē tika apbalvotas ar Olaines novada domes Atzinības rakstu par priekšzīmīgu bērnu audzināšanu un sadarbību ar izglītības iestādēm.

Čižiku un Matveiko ģimenes ir pirmās, kas godinātas ar šādu apbalvojumu, bet turpmāk iecerēts ik gadu apbalvot kādu īpašu ģimeni.

ĢIMENES KVINTETS

"Savu dzīvi saistu tikai un vienīgi ar Olaini," uzsver viens no balvas saņēmējiem – Normunds Čižiks. Precīzāk sakot, balva ir piešķirta visai viņa ģimenei – arī sievai Ilzei un bērniem Emīlam, Katei un Elīnai. Normunds ir viens no aktīvajiem olainiešiem, kurš savu laiku velta sabiedriskajam darbam – kā padomes priekšsēdētājs bērnudārzā, 1. vidusskolā un mūzikas skolā. "Esmu taisnības cīnītājs, nekad nekautrējos izteikt savu viedokli, neklusēju," viņš saka.

Normunda un Ilzes dēls Emīls un meita Kate mācās Olaines 1. vidusskolā, Elīna iet bērnudārzā. "Iet mūzikas skolā, deju pulciņā, dzied ansambli, dēls spēlē futbolu," Normunds stāsta par bērnu aktīvo un plašo iesaisti dažādās aktivitātēs. Kopš bērnības Normundam ir saglabājusies emocionāli spēcīga saikne ar mūziku, ko pārmantojuši arī bērni. Ilgus gadus apguvis čella spēli, Normunds tomēr izlēmis mācīties par juristu (šobrīd strādā uzņēmumā "Conexus Baltic Grid"), taču mūzika viņam ir tuva arī šodien. "Tā ir mana sirds lieta, pateicoties mūzikai, esmu iepazīnis savu sievu. Dēls un meita spēlē čellu, jaunākā meita nevar vien sagaidīt, kad arī varēs sākt," stāsta Normunds. Olaines pilsētas jubilejas koncertā viņš kopā ar dēlu un meitu sniedza īpašu čella koncertu. Bez čella Normunds spēlē arī klavieres un akordeonu.

Olaines novadā Normunds dzīvo kopš 2002. gada – vispirms dzīvokļos Jaunolainē, tad Olainē, un šobrīd savā pri-

vātmājā Pārolainē. "Esmu apguvis visu novadu," viņš smejas un uzslavē Olaini par ļoti pārdomāti veidotu dzīves telpu tieši ģimenēm ar bērniem. "Es daudziem stāstu par Olaini un aicinu uz šejieni. Šī ir ļoti draudzīga vieta ģimenēm ar bērniem – labas skolas, bibliotēka, veloceļiņi, stadions, sporta būves, dažādi pulciņi, – tas viss ir radīts cilvēkiem, nevis kādai atskaitei. Turklāt ir liels pašvaldības atbalsts ģimenēm."

Jautāts, vai nav domājis mainīt dzīvesvietu, Normunds uzreiz atbild ar noteiktu "nē". Viņš gan piekrīt, ka agrākie priekšstati par Olaini vēl aizvien ir dzīvi, taču tie krasi mainās, tiklīdz cilvēki ir atbraukuši un apskatījuši novadu.

DĀVANA DZIMŠANAS DIENĀ

Valentīna Matveiko stāsta, ka viņai apbalvojums nācis kā negaidīts un ļoti patīkams pārsteigums. "Tā man ir liela dāvana dzimšanas dienā," saka Valentīna, kurai rudenī paliks 50 – tikpat, cik viņas pilsētai. Olainē viņa dzīvo kopš 1997. gada. Valentīnas vīrs Vladimirs strādā uzņēmumā "Olainfarm", viņu ģimenē izauguši un aug septiņi bērni – Jeļena, Tatjana, Marina, Anastasija, Anatolijs, Ivans un Aleksandrs. Vecākie bērni jau nodibinājuši savas ģimenes un strādā, trīs jaunākie ir Olaines 2. vidusskolas audzēkņi.

Valentīna uzsver, – lai arī lielajai ģimenei ir nācies pārvarēt grūtus brīžus, milzīgu prieku sagādā svētki, kad kopumā pie viņiem sapulcējas ap 20 cilvēku. "Pašu bērni, seši mazbērni, brāļu ģimenes ar bērniem," skaita Valentīna. Jautrība un sirsnība vienmēr garantēta. Viņasprāt, Olaine ir ļoti ērta un piemērota pilsēta lielām ģimenēm, jo ir izveidota laba izglītības sistēma un plašas iespējas brīvā laika pavadīšanai. Ko vēl vajadzētu ģimenēm? "Nu, varbūt vēl kādu pulciņu, kādu nodarbošanos bērniem vasaras mēnešos, viss pārējais mums ir," atbild Valentīna. ■

SVEICAM PILSĒTAS JUBILEJĀ!

Pilsētas jubilejas gadā vēlējamies īpaši uzteikt un godināt tos cilvēkus, kas būvējuši un attīstījuši mūsu pilsētu, kā arī tos, kas apzinīgi un godprātīgi ikdienā dara savu darbu un nes Olaines novada vārdu Latvijā un pasaulē. Tas tika izdarīts svingīgā pasākumā 24. februārī, kad Olaines novada pašvaldība pateicās iedzīvotājiem par ieguldījumu novada attīstībā. Olaines novada domes priekšsēdētājs Andris Bergs šajā vakarā pasniedza 39 Olaines novada domes Atzinības rakstus, savukārt septiņi iedzīvotāji tika apbalvoti ar Goda rakstu "Olaines novada lepnums". Šāds apbalvojums tika pasniegts pirmo reizi Olaines novada vēsturē, un iecerēts, ka iedzīvotāju godināšanas pasākumi notiks vēl vairākkārt visa gada garumā. ■

LAI ARĪ OLAINES PILSĒTAS 50. DZIMŠANAS DIENA "IEKRĪT" FEBRUĀRĪ, SVINĪBAS UN LIELAJAI JUBILEJAI VELTĪTI PASĀKUMI PLĀNOTI VISA GADA GARUMĀ. PAR VIENU NO KULMINĀCIJAS BRĪŽIEM SOLĀS KĻŪT 20. MAIJS, KAD SVEIKT OLAINES PILSĒTU UN NOVADU IERADĪSIES AP 1500 DEJOTĀJU NO VISAS LATVIJAS.

Dēju lieluzvedumu "Bērzu birzs" režisē **olainietis Jānis Preciņnieks**, – vairāku deju kolektīvu vadītājs, kurš pats ar dejošanu sācis nodarboties trīs gadu vecumā. Pēc 18 gadiem deju kolektīvā "Rotaļa" Jāņa hobijs ir pāraudzis ikdienas darbā – kopš 1994. gada viņš dejas tradīciju māca citiem un ik gadu novada iedzīvotājiem sarūpē pašiem savus deju svētkus. **Olaines pilsētas 50. gadadienā viņam tika pasniegts Olaines novada domes goda raksts "Olaines novada lepnums" par nozīmīgu ieguldījumu tautas deju un kultūras tradīciju popularizēšanā.**

Esat dzimis olainietis?

Jā, jau otrajā paaudzē – mani vecāki ir piedalījušies pilsētas tapšanā kopš tās pirmsākumiem. Esmu izaudzis Olainē, šeit pabeidzu pirmās astoņas klases un tad devos mācīties uz Viegļās rūpniecības tehnikumu, lai apgūtu profesiju, kas mani vienmēr ir interesējusi – tērpu modelēšanu.

Vilināja modes pasaule?

Jā, mode vienmēr mani ir uzrunājusi, pat nezinu, no kurienes tas radās. Mamma visu mūžu strādājusi kā pedagogs bērnudārzā, tētis bija enerģētiki. Diemžēl neizdevās iestāties Tallinas Mākslas institūtā, kur biju iecerējis iegūt augstāko izglītību. Tolaik tur uzņēma tikai kādus sešus studentus, šajā reģionā tā bija vienīgā šādas ievirzes augstskola. Tāpēc nolēmu krasi mainīt savu karjeru.

Kādā virzienā?

Gāju mammas pēdās, pabeidzu LU Pedagoģijas fakultāti un pēc profesijas esmu zīmēšanas skolotājs. Universitāti pabeidzu ar ļoti labām sekmēm, zīmēšana ir mana stihija, taču tā nu ir sagādījis, ka šajā profesijā neesmu strādājis ne-

OLAINES SVĒTKU KULMINĀCIJAI TOP DEJU LIELUZVEDUMS "BĒRZU BIRZS"

vienu dienu. Darba ikdiena ir saistīta ar manu hobiju, ar ko esmu aizrāvis kopš trīs gadu vecuma, – ar tautas dejām. Tā ir sava veida sintēze no visa iepriekš minētā – tur ir tērpi, tur ir skatuves māksla un scenogrāfija, un, protams, pati dejas. Varu sevi izpaust ļoti plašā spektrā. Veidoju deju uzvedumus, kas balstās kādā literārā darbā. Deju papildina video projekcijas, ierunāti teksti, lomu tēlotāji, skatuves noformējums. Tāds skatuves, vizuālās mākslas un literatūras apvienojums, isti pat nezinu, vai vēl kāds tā dara.

Šādam uzveduma veidam ir kāds īpašs nosaukums?

Nav nosaukuma. Būs jāizdomā pašam! Bet, kā jau sacīju, uzvedums balstās kādā stāstā vai pasakā, piemēram, esmu iestudējis "Kakiša dzirnavas", "Sūnu ciema zēnus", uzvedumu bijis ļoti daudz. Ik gadu uz Olaines pilsētas svētkiem sarūpējam kādu jaunu pārsteigumu. Protams, esam arī Dziesmu un deju svētku aprītē, piedalāmies skatēs un dejojām līdzī visai Latvijai.

Kāda vecuma cilvēkiem mācāt deju?

No trim līdz 73 gadiem... Manā vadībā un pārziņā ir bērnu deju kolektīvs "Olji", vidējās paaudzes deju kolektīvs "Janita", kā arī jauniešu kolektīvs Carnikavā. Strā-

dāju arī Olaines bērnudārzā. Viena vienīga dejošana – no rīta līdz vakaram!

Kāpēc cilvēki vēl aizvien dejo, kas viņus motivē?

Domāju, tā ir sava veida patriotisma izpausme. Ja es negribu skriet ar karogu un kaut kādā skaļā veidā apliecināt savu piederību Latvijai, tad tautas dejas – tā pati dejas, ko dejojusi mani senči ļoti senā pagātnē – tas ir dziļš un emocionāls pārdzīvojums, tā ir dzīva saikne ar manu tautu. Un ne mazāks gandarījums ir to nodot nākamajiem. Protams, dejošanā mēdz iesaistīties arī foršas kompānijas dēļ, jo dejojātāji vispār ir tāda īpaša tauta, brīnišķīgi cilvēki. Brīvi, atvērti un izpalīdzīgi.

Kas jums pašam dod lielāko gandarījumu?

Man patīk iestudēšanas process, atgriezties pie it kā jau zināmām lietām ar jaunu skatu. Tas, ka es pats daru un atbildu par visu – par uzveduma režiju, par scenogrāfiju, par tērpiem, mūziku. Tas, ka es jūtu, kā cilvēki pamazām akceptē manu ieceri un iesaistās. Tapšanas process.

No konkrētiem uzvedumiem ir daži, pie kuriem esmu atgriezies vairākkārt. "Sūnu ciema zēni" ir viens no tādiem, un kā otru īpašo pieredzi es minētu lielos deju lieluzvedumus, kas notiek Olaines stadionā un kur sapulcējas ap 1000 līdz 1200 dejojātājiem. Tas ir cita veida izaicinājums, bet – jā, tas dod gandarījumu. Vaidīt šāda mēroga pasākumu nav vienkārši, bet man ir laba pieredze lielajos deju svētkos, kur strādāju kā asistents deju virsvadītājiem. Tāpēc labi zinu, ko un kā ir jādara.

Šogad Olainē notiks lieluzvedums?

Jā, par godu Olaines 50. dzimšanas dienai un par godu mūsu novadam 20. maijā notiks īpašs uzvedums, kurā piedalīsies ap 1500 dejojātājiem. Sapulcināsim visus apkārtējos novadus – Babīti, Mārupi, Salaspili, Ķekavu, arī kolektīvus no Kurzemes, Rīgas un Rīgas apkārtnes. Dejojātāji un kolektīvu vadītāji ir ļoti atsaucīgi, dejas tiek mēģinātas, tāpēc jūtu, ka būs labi. Tematiskā uzveduma ievirze ir "Bērzu birzs", – uzvedumā gribu parādīt to, ko šī birzs savā garajā mūžā ir pieredzējusi, kas caur viņu ir gājusi, kādi notikumi risinājušies. Tā ir mana ideja un koncepcija, kurā esmu integrējis arī lielo deju svētku dejas. Tāpēc šī būs reize, kad ar dejām atgriezīsimies senākos laikos. Kopumā uzvedums būs aptuveni pusotru stundu garš, būs skatāms no 25 līdz 28 dejām. No rīta notiks ģenerālmēģinājums, bet uzvedums būs vakarpusē.

Cik ilgi jāgatavojas šādam uzvedumam?

Sagatavošanās ir diezgan ilga – tā sākas jau iepriekšējā gada septembrī, jo man vispirms ir jāieintrīgē kolektīvu vadītāji, lai viņiem ideja šķistu interesanta, un tad jāķeras pie uzveduma režijas. Jāņem vērā, ka šāda mēroga deju pasākums Olainē vēl nav bijis, tāpēc bez paša uzveduma kopā ar palīgiem ļoti rūpīgi plānojam jautājumus, kas saistīti ar tik liela cilvēku skaita iebraukšanu pilsētā – no autobusu un automašīnu novietošanas līdz dejojātāju ģērbtuvēm un ēdināšanai.

Domājam arī par to, lai stadions varētu uzņemt iespējami daudz skatītāju, tāpēc šogad irēsim īpašas skatītāju tribīnes. ■